

Sygn. akt II CZ 120/98

## **P O S T A N O W I E N I E**

**Dnia 25 listopada 1998 r.**

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - T. Domińczyk

Sędziowie SN - M. Słoniewski

SN - Cz. Żuławska (spraw.)

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 1998 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. M. i M. M.

przeciwko S. K.

o eksmisję,

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Wojewódzkiego w N.

z dnia 1 lipca 1998 roku, sygn. akt I Ca [...]

**p o s t a n a w i a:**

**oddalić zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28.11.1997 Sąd Rejonowy, uwzględniając powództwo L. i M. M., nakazał pozwanemu S. K. opróżnić z osób i rzeczy i wydać powodom lokal mieszkalny położony przy ul. K. [...] w K.. W uzasadnieniu wyroku Sąd stwierdził, że pozwany zajmował lokal bez tytułu prawnego.

Apelację od tego wyroku Sąd Wojewódzki oddalił. Sąd ten podzielił stanowisko Sądu Rejonowego w przedmiocie władania przez pozwanego lokalem bez tytułu prawnego, wskazując na skuteczność dokonanego przez powodów wypowiedzenia umowy najmu. Zdaniem Sądu pozwany nie może powoływać się na prawo zatrzymania, skoro żądaniem objęty został sam przedmiot najmu. Co do roszczeń wzajemnych pozwanego zaś, to w przekonaniu Sądu Wojewódzkiego pozostają one bez znaczenia dla oceny zasadności apelacji, skoro w tym przedmiocie Sąd Rejonowy w ogóle nie orzekał.

W wniesionej przez pełnomocnika pozwanego skardze kasacyjnej, opartej na podstawie z art. 393<sup>1</sup> pkt 2 kpc zarzucono naruszenie art. 5, 188 § 2, 204 § 1 i 3 oraz art. 379 pkt 5 kpc. Skarżący twierdził w szczególności, iż pozwany, działając w sprawie bez adwokata, nie został należycie pouczony o przysługujących mu uprawnieniach, a co za tym idzie - został pozbawiony możliwości obrony swych praw.

Sąd Wojewódzki odrzucił kasację, podnosząc w uzasadnieniu, że jest to sprawa o świadczenie (wydanie), a ponieważ wartość przedmiotu sporu została w pozwie określona na kwotę 514,62 zł i nie uległa zmianie, zaskarżenie orzeczenia eksmisyjnego kasacją nie jest dopuszczalne.

Kwestionując stanowisko Sądu Wojewódzkiego, pozwany twierdzi w zażaleniu, że w odpowiedzi na pozew przedstawił wartość swoich roszczeń wobec powodów z tytułu nakładów na remont i przeróbki lokalu w kwocie 43.287,59 zł i że ta właśnie kwota określa wartość przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wyrok Sądu Rejonowego z dnia 28.11.1997 nie zawiera innych rozstrzygnięć poza orzeczeniem eksmisji pozwanego oraz zasądzeniem kosztów. Już tylko z tego względu zaskarżenie tego wyroku apelacją i kwestionowanie go w zakresie rozstrzygnięć w nim niezamieszczonych było bezprzedmiotowe. Jeżeli wobec tego pozwany twierdzi, że wniósł powództwo wzajemne, zaś sąd pierwszej instancji w wyroku pominął rozstrzygnięcie o nim, to w takiej sytuacji pozwany mógł się

jedynie domagać uzupełnienia wyroku w trybie art. 351 § 1 kpc - czego jednakże nie uczynił. Brak zatem rozstrzygnięcia o powództwie wzajemnym i nie może ono stać się przedmiotem postępowania kasacyjnego.

Wymaga przy tym wyjaśnienia, że nawet w razie, gdyby roszczenia pozwanego wobec powodów zostały prawidłowo zgłoszone w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, jako powództwo wzajemne i gdyby rozstrzygnięcie o nim okazało się niekorzystne dla pozwanego, to w kwestii dopuszczalności kasacji nie byłoby możliwe zsumowanie wartości przedmiotu zaskarżenia w zakresie roszczenia głównego z wartością przedmiotu zaskarżenia w zakresie powództwa wzajemnego. O „kasacyjności” bowiem sprawy o świadczenie decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia niezależnie od tego, czy jest to powództwo główne, czy wzajemne, osobno dla każdego z tych powództw. W konsekwencji - skoro pozwany zaskarżył kasacją jedynie wyrok eksmisyjny, przy czym żądanie eksmisji wiązało się z oznaczeniem wartości przedmiotu sprawy kwotą niższą od 5.000 zł, to kasacja jego zasadnie uległa odrzuceniu na podstawie art. 393<sup>5</sup> kpc.

Powołanie się skarżącego na rozstrzygnięcie SN w sprawie sygn. III CZ 50/97, której przedmiotem było żądanie rozwiązania umowy najmu oraz żądanie wydania przedmiotu najmu (opróżnienia mieszkania) - było chybione, skoro w sprawie niniejszej chodzi tylko o żądanie opróżnienia mieszkania, o rozwiązaniu stosunku najmu bowiem orzeczono prawomocnie już wcześniej.

Zażalenie pozwanego zatem, jako bezzasadne, uległo oddaleniu.